

مهاجرت علمای شیعه

از جبل عامل به ایران

در عصر صفوی

۰ هدا سیدحسینزاده

بود. حضور و فعالیت این عالما در این برهه از تاریخ ایران و اینکه انگیزه آنها از مهاجرت از جبل عامل به ایران چه بوده و رابطه آنان با پادشاهان صفوی و پادشاهان صفوی و پادشاهان صفوی اینها در سیر تحول تشیع و اوضاع سیاسی ایران چگونه بوده است؛ پرسش‌هایی است که علیرغم اهمیت این دوره از تاریخ ایران، تاکنون تحقیق جذی برای پاسخ بدانها صورت نگرفته بود. کتاب مهاجرت علمای شیعه از جبل عامل به ایران در عصر صفوی نگاشته آقای مهدی فرهانی منفرد که در حقیقت رساله کارشناسی ارشد ایشان بوده است، توانسته تا حد زیادی به این سوالات پاسخ دهد.

بکر بودن موضوع دشواری‌هایی که به خصوص به لحاظ محدودیت زمانی برای پایان‌نامه‌های تحصیلی وجود دارد، دشواری دست‌یابی به منابع از موانع این تحقیق بوده‌اند که فقنان استاد راهنمای نیز خود بر مشکلات این کار افزوده بود، به خصوص که این استاد محققی بر جسته و معلمی دلسوی همچون دکتر عبدالهادی حائری بود که جای خالی او را نمی‌توان در میان اهل تاریخ ایران پر کرد. با وجود تماشی مشکلات، تحقیق فوق توانست به خوبی به پایان برسد و بتواند به عنوان پژوهشی سودمند، جایگاه ویژه‌ای برای محققینی که در اینده در صدد مطالمه و تحقیق در مورد این موضوع یا موضوع‌هایی پیرامون آن باشد به خود اختصاص دهد. مطالب کتاب در پنج «فصل» اصلی مطرح شده است و در آغاز «بیشگذار» و «دیگرانی کوته قرار دارد که در دیباچه «قلمرو پژوهش» و «منابع» مورد استفاده مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

بررسی منابع تحقیق شاید یکی از دشوارترین مراحل کار به نظر آید و از این لحاظ قابل تأمل است. با توجه به موضوع تحقیق که به مهاجرت و نقش علمای جبل عامل در دوره صفویه پرداخته است طبیعی بود که باید گذشتند از منابع دست اول دوره صفویه از منابعی سود جسته می‌شد که به تاریخ تشیع در جبل عامل، چگونگی شکل‌گیری نهضت علمای شیعه، اندیشه و حرکت‌های آنها پرداخته بودند. فراهم آوردن این منابع بسیار دشوار بوده است و حتی زمانی که منابع در دسترس قرار می‌گرفت با توجه به اینکه بیشتر آنها به زبان عربی بودند بهره جستن از آنها خود ساعتها و حتی روزها وقت می‌طلبد. به هر حال نگاهی هر چند سریع و گذرا به فهرست کتاب‌شناسی منابع و مطالعات عربی و فارسی که در پایان کتاب آمده است، بیانگر استفاده گسترده‌ای است که محقق از آنها در کار خود نموده است. منابع اصلی این پژوهش، نخست کتب رجالی بوده که به شرح حال و زندگی علمای شیعه اختصاص دارد و

اهمیت دوران حاکمیت صفویان بر ایران بر همگان و به خصوص اهل تاریخ و علاقمندان به این رشته روش است، اما برای یادآوری، بار دیگر چند مشخصه اصلی حکومت آنها را بر ایران بر می‌شماریم:

- ۱ - تمرکز قدرت و تشکیل حکومت مرکزی و در نتیجه وحدت سرتاسر ایران که پس از فروپاشی حکومت ساسانیان (۲۲۶ - ۶۵۲ ب.م) از بین رفته بود.
- ۲ - رشد و شکوفایی ایران در تمامی ابعاد اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و هنری که ایران را به عنوان کشوری مطرح در زمان خود معرفی کرد.

۳ - سیاست رسمی کردن تشیع در سرتاسر ایران که به شلت از سوی حاکمیت سیاسی صفوی دنبال می‌شد و در حقیقت شیرازه اصلی تشکیل حکومت آنها بر ایران بود و مشخصه بارز سلسله صفوی به شمار می‌رفت.

سرمنشاء شکل‌گیری قدرت صفویان را باید از زمان شیخ صفی الدین اردبیلی (م ۷۳۵) دانست، در دوره خواجه علی یا علی سیاه‌پوش (۷۹۴ - ۸۰۰ ق) بود که دعوت سری و بیزرنگی صفویان آغاز شد. این نهضت هم‌چنان توسط شیخ جنید (م ۸۶۵ ق) و جانشینانش ادامه داشت تا اینکه با جلوس شاه اسماعیل اول (حاکم ۹۰۵ - ۹۳۰ ق) بر تخت سلطنته بیان رسمی این سلسله گذاشته شد.

صفویان که با نیروی اعتقادی تصوف و تشیع و حمایت مدیران سرسپرده خود به پیروزی رسیده بودند، سعی کردند تا تشیع را در سرتاسر ایران رسمیت بخشنده و برای رسیدن به این هدف از تمامی قدرت خود استفاده کردند. اما پس از اعمال قدرت توسط دولتی برای پاسخ دادن به پرسش‌های مذهبی مردم به علمایی نیاز بود که شایستگی و توانایی انجام این وظیفه مهم را داشته باشند. به دنبال همین احساس نیاز بود که صفویان بر آن شدند علمای شیعه را به ایران فراخوانند. به همین دلیل در دوره زمامداری شاه طهماسب (حاکم ۹۳۰ - ۹۴۵ ق) بود که بیشترین مهاجرت این علمای به ایران صورت گرفت، چرا که شاه توجه خاصی به آنها مبنول می‌داشت و آنها را متصدی مناسب مهم نمود. این علمای از عراق، بحرین و جبل عامل به ایران مهاجرت کردند اما مهاجرت علمایی جبل عامل جایگاه ویژه‌ای در این میان داشت. آنها نه تنها از نظر تعداد بیشتر از سایر مهاجرین بودند بلکه نوع اندیشه دینی و سیاسی آنها که سرجشمه اصلی آن به تعليمات محمدین مکی جزین مشهور به شهید اول (م ۷۸۷ ق) بارز گشت و نقش مؤثری که آنان در دولت صفوی داشتند، موقعیت خاصی را برای آنان فراهم آورده

۰ مهاجرت علمای شیعه از جبل عامل به ایران در عصر صفوی

○ تالیف: مهدی فرهانی منفرد

○ ناشر: امیرکبیر، تهران، چاپ اول، ۱۳۷۷

دو عصر صفوی

تا لیف: مهدی فرهانی منفرد

موسسه انتشارات امیرکبیر

تهران: ۱۳۷۷

اثر علی قلی بیگ جمدار، تاریخ ۱۶۷۰ م

نویسنده دلیل این مهاجرت را به علل «درون مرزی» و «برون مرزی» تقسیم نموده است. در بحث نخست به وضعیت ایران صفوی و نیاز آنان به این علمای مهاجر می‌پردازد... و انگیزه‌های «برون مرزی» را نفوذ و سلطه حکومت سنی مذهب بر شام از جمله ممالیک و امپراتوری عثمانی و آزار شیعیان در این مناطق برمی‌شمارد

برای شرح احوال علمای شیعه جمل عامل از آنها استفاده شده است. آثار تاریخی که به تاریخ و تحولات تشیع در جبل عامل و نهضت‌های آنان در این منطقه می‌پردازد از دیگر منابع این تحقیق هستند که بیشتر منابع عربی زبان نیز در میان همین آثار می‌باشند، و اما منابع دیگر مربوط به تاریخ دوره صفویه در ایران است که مورد استفاده محقق بوده‌اند، شماری از مهمنفرین این منابع فارس و عربی به گونه مختصر در بخش معرفی منابع بررسی شده‌اند.

پس از دیگر، فصل اول که در حقیقت به دو بخش مجزا تقسیم می‌شود به درونمایه‌ها و روند فکری و روند عینی نهضت صفوی که برگرفته از اندیشه تشیع است، پرداخته است. در این فصل نخست به گونه بسیار فشرده سیر تحول تاریخی تشیع از زمان امویان (خلافت ۱۲-۲۱ ق) در ایران مورد بررسی قرار گرفته است و سپس با اشاره به دوره‌های تاریخی در ایران و چگونگی اندیشه تشیع و جایگاه آن در قدرت‌های سیاسی، به تصوف و همبستگی آن با تشیع و به انتولی به عنوان چالیگاه نقطه اوج پیوند تشیع و تصوف اشاره شد. در این فصل با توجه به شرایط ویژه جغرافیایی و بافت اعتقادی - اجتماعی آن‌توانی، صفویان در سده‌های هشتم و نهم هجری قمری دعوت خود را در آنجا گسترش دادند و با فعالیت‌های مستمر خود توانستند گروه بسیاری را در سراسر آسیا ضمیر و سواحل رود فرات تا حلب در زمرة مریدان خود درآورند.

در روند عینی نهضت صفوی که بیشتر وقایع‌نگاری تاریخی است، پیشینه صفویان از پیش از شیخ صفی‌الدین اردبیلی (م ۲۵۵ ق) تا به تخت نشستن شاه اسماعیل در ۹۰۷ ق مورد بررسی قرار گرفته است. در این بخش چگونگی تبدیل و گسترش طریقت صفوی از یک فرقه ساده صوفیه اما پرطوفدار به صورت بزرگترین نهضت و حرکت سیاسی، اجتماعی با پشتونه تصور موردن بررسی قرار گرفته است و فعالیت‌های مستمر و خستگی‌ناپذیر چهار رهبر نخستین طریقت اردبیل، شیخ صفی‌الدین، صدرالدین موسی (م ۷۹۴ یا ۷۹۵ ق)، قرار دارد و پس از آن به بررسی دکرگونی اسلسی طریقت صفوی و تبدیل آن به یک حرکت کاملاً سیاسی از شیخ جند (م ۸۵۵ ق)، شیخ حیدر (م ۸۹۳ ق) تا به تخت نشستن شاه اسماعیل کوچکترین پسر شیخ حیدر امامه می‌پاید.

فصل دوم به «نهضت علمی تشیع در جبل عامل» اختصاص دارد. در این فصل به تاریخ تشیع در جبل عامل که به دعوهای نخستین سنه چهارم هجری قمری می‌رسد می‌پردازد از زمانی که دولت‌های شیعی حمنلیان (حکم ۳۹۴-۳۹۲ ق)، آل بویه (حکم ۴۵۲-۴۲۰ ق)، فاطمیان (حکم ۵۵۷-۵۲۷ ق) در عراق، ایران و برخی از کشورهای شمال افريقا از جمله مصر قدرت را در دست گرفتند و تشیع فرست یافت تا آزادانه مورد پذیرش مردم قرار گیرد و گسترش پاید.

چگونگی گسترش تشیع در جبل عامل و تقریباً در تمام شام و دوباره محدود شدن آن به دلیل ضعیف شدن یا از بین رفتن دولت‌های شیعی چون آل بویه که توسط سلجوقیان شیعه‌نشین چون دو امیرنشین؛ امارات بنی عمار در طرابلس و امارت بنی عقيل در صور منجر شد از نمونه آن هستند. ظهور ابی‌بیان (حکم ۶۴۸-۵۵۴ ق) و ممالیکه ضربه دیگری بود بر تشیع، چرا که آنها برای از بین شیعیان امامی، اسماعیلیه و نصیریه تلاش کردند و سرانجام ممالیک بیشترین ضربه را به تشیع شام وارد اورتند اما تشیع علیرغم این فشارها هم‌چنان پایدار ماند. در مبحث «علل نوام و استمرار تشیع در جبل عامل» به علل این پایداری پرداخته شده است.

زمینه‌های فرهنگی، سیاسی و اقتصادی نهضت فکری تشیع در جبل عامل که پیشواز نکری آنان شهید اول بود و نتیجه و دستاورد آن که بعدها در عصر صفویان توسط معتقدان نظریمهای فقهی وی تکوین یافت و ارتباط وی با خواجه علی موزید (حکم ۷۸۳-۷۶۶ ق) آخرین امیر سلسله سربیاران خراسان پایان بخش فصل دوم است. محقق در فصل سوم به «علل مهاجرت علمای شیعه جبل عامل به ایران» پرداخته است. پس از مباحث بسیار خواننده و جالب این فصل سفرنامه شیخ حسن بن عبدالصمد جبعی حارثی

پس از اعمال قدرت توسط دولت صفوی برای رسمیت بخشیدن به مذهب تشیع در ایران، برای پاسخ دادن به پرسش‌های مذهبی مردم، به علمایی نیاز بود که شایستگی و توانایی انجام این وظیفه مهم را داشته باشند. به همین دلیل در دوره زمامداری شاه طهماسب بود که بیشترین مهاجرت این علماء به ایران صورت گرفت

یکی از مباحث جالب فصل سوم سفرنامه شیخ حسن بن عبدالصمد جبعی حارثی (م ۹۸۴ ق) از شاگردان برگسته شهید ثانی (م ۹۶۹ ق) و پدر شیخ محمد عاملی مشهور به شیخ بهائی (م ۱۰۳۱ ق) است که مورد بررسی قرار گرفته است

بود (نک: ص ۱۲۲ - ۱۲۵). مباحث فصل چهارم مفصل هستند و شاید بتوان گفت این فصل از کتاب پرازش‌ترین و عمیق‌ترین قسمت کتاب در ارتباط با نوع نگرش و اندیشه‌این علماء و نقش مؤثر آنان در تئیین و مشروعیت بخشیدن به حکومت صفویان است که تأثیر بسیار در روند تاریخ سیاست ایران داشته است.

در آخرین فصل که فصل پنجم است «پادشاهی مهاجرت علمای شیعه جبل عامل به ایران» بررسی شده است، این پیامدها از نقطه نظر سیاسی - رسیدن این علماء به مقام «خاتم‌المجتهدین» و مشروعیت دادن به صفویان و نفوذ آنان در شاهان صفوی و تصدی مناصبی مهم از جمله مقام «صدر» و «شیخ‌الاسلامی» -، منهی - رواج شیعی در سرتاسر ایران که قسمی از بار فرهنگی آن بر دوش این علماء بود، علمی و ادبی - پدید آمدن آثار علمی و ادبی و احاث ملارس متعدد علوم دینی - مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

در بخش پیوست‌های نیز به عنوان خاتمه کتاب در فرمان اول و دوم شاه طهماسب منی بر دادن فرمان اطاعت از محقق گرگی به تمام شهرا و دانستن وی به عنوان نایب امام غایب است و شاه طهماسب تأکید ورزیده که هر که را او (محقق کرکی) عزل کنده معزول و هر که را او نصب کنند منصوب است.

تمامی پنج فصل که بنانها اشاره شد و همچنین دیباچه و معرفی منابع در نهایت اختصار و ایجاد تدوین شده‌اند به گونه‌ای که گاه خواننده تصور می‌کند با نوعی شتاب محقق برای خاتمه بخشیدن به فصل‌ها و در نهایت کتاب مواجه اسه اما با وجود این نیاز از انصاف دور شویم که علیرغم همین موجز بودن تشرییف‌بندی مناسب اجزا و فصل‌ها و تسلط محقق بر زمینه تحقیق موجب شده تا کتاب بتواند به خوبی ارتباط خود را با خواننده حفظ کند و از عهده تفہیم و توضیح موضوع اصلی تحقیق برآید. توضیحات سوچند مؤلف در بخش باداشتها از محسنات کتاب هستند اما جای نادن باداشتها در پایان هر فصل به جای رسی متلاعو قراردادن آنها به صورت پاپوشته‌ها در هر صفحه اگرچه خواننده را وارد می‌کند که هر بار با خواندن هر جمله برای یافتن توضیحات یا متابع آن صفحات را ورق زده و به بخش باداشتها مراجعه کنند اما همین سبک خود، خاطره و یاد دیگری است از استاد عبدالهادی حائری که همواره این شیوه بیان‌گذاری را به دانشجویان خود توصیه می‌نمود.

در پایان ذکر چند نکته که به ناشر کتاب بارزی گردد ضروری است. نخست اینکه مطالب کتاب با قلم ریز یا کوچک حروفچیش شده‌اند. این نوع قلم در حقیقت برای پاپوشته‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد نه برای متن اصلی و همین کوچک بودن قلم خود می‌تواند بر استمرار مطالعه کتاب توسط خواننده اثر گذاشته و زودتر از حد معمول او را از مطالعه خسته کنند. دیگر اینکه امروز رسی بر این است که نام طراح روی جلد یا منبعی را که برای طرح روی جلد از آن استفاده شده است کتاب طرح در روی جلد یا پشت آن یا در شناسنامه کتاب ذکر می‌کنند اما با وجود جستجو در هر گوش و زاویه، کتاب اتری از توضیح درباره طرح روی جلد نیاقیم.

نکته آخر اینکه با توجه به تاریخ بودن موضوع تحقیق تیاز هزار و پانصد نسخه‌ی برای چاپ اول آن موجب شگفتی است در حالی که می‌دانیم امروزه حافظ تیاز هزار و پانصد نسخه کتاب سه هزار نسخه است که خود برای جامعه چند میلیونی ما بسیار کم است. با توجه به ارزش و موضوع کتاب و با توجه به قیمت مناسب آن امید است استقبال دانشجویان و محققین تاریخ ایران از این کتاب به تجدید چاپ آن منجر شود تا این طریق دست کم تیاز پایین نخستین چاپ آن جبران شود و برخورد محتاطانه ناشرین در ارتباط با تیاز پایین کتاب نیز جای خود را به اطمینان و اعتماد بیشتری منی بر فروش کنند. باز هم این تأثیر بسیار بود.

(م ۹۸۴ ق) از شاگردان برگسته شهید ثانی (م ۹۶۹ ق) و بر شیخ محمد عاملی مشهور به شیخ بهانی (م ۱۰۳۱ ق) است که مورد بررسی قرار گرفته و فرازهایی از نگاشته‌های وی آمده است که برای شناخت ایران روزگار صفوی بسیار ارزشمند است.

در مبحث علل مهاجرت این علماء در همین فصل، محقق تحلیل ارزشنه و خوبی از پدیده مهاجرت علمای جبل عامل به ایران می‌دهد وی دلیل این مهاجرت را به علل «برون مرزی» و «برون مرزی» تقسیم نموده است. در بحث نخست به وضعیت ایران صفوی و نیاز آنان به این علمای مهاجر می‌پردازد. این نیاز نخست از احتیاج به برقراری همگونی فکری و کنترل سور افغانی بیرون دولت صفوی سرچشمه می‌گرفت که این خود نیازمند نظامی ممکن بر قوانین بود و با توجه به ماهیت دولت صفوی این قوانین نیز باید برگرفته از مذهب می‌بود. به همین دلیل به فقهانی اگاه و مطلع نیاز بود که بتوانند از عهده این دو امر مهم برآیند. نکته دیگر اینکه پس از شکست شاه اسماعیل در چالدران (۹۲۰ ق) باور معتقدان به او به عنوان مقام عرفانی درهم ریخت و دیگر رابطه مافوق طبیعی بین شاهان صفوی و پروران آنها ضعیف شد و به همین دلیل نیاز به تقویت مذهب تشیع بود تا از این طریق دولت صفوی مشروعیت خود را حفظ کند از سوی دیگر کمبود علمای شیعی در ایران برای تعلیم و پاسخ‌گویی به نیاز مردم از دیگر عوامل درون مرزی مهاجرت محسوب می‌شد. انگیزه‌های «برون مرزی» نفوذ و سلطه حکومت سپاه مذهب از جمله ممالیک و امپراطوری عثمانی و آزار شیعیان در این مناطق بود. وجود دولت شیعی مذهب صفویان که امکان ایاز عقیده و تربیت و تبلیغ اعتقادات این علماء و شرایط و جایگاه مناسب برای آنان در ایران را به وجود می‌آورد، از دیگر انگیزه‌هایی بود که این علماء را به ایران جذب می‌کرد.

فصل چهارم به ارزیابی نحوه برخورد و ارتباط مهاجران با حکومت صفوی اختصاص یافته است. دو مبحث برگسته این فصل «سازگاری‌ها و همگامی‌های مهاجران با حکومت صفوی» و «انسازگاری‌ها و ناهمگامی‌های مهاجران با حکومت صفوی» است. در بخش نخست به چگونگی تأکید بر نقش فقهی جامع الشرایط در امور حکومتی و توسعه این نقش به ویژه از سوی فقهیان عاملی پرداخته شده است. این فقهیان در حکومت صفوی با لقب‌های «خاتم‌المجتهدین» و «المجتهد الزمانی» نامیده می‌شوند که قدرت و نفوذ بسیاری در جامعه و حتی بر شاه داشتند و نقش مؤثری در مشروعیت بخشیدن به حکومت صفویان ایفا می‌کردند. یکی از برگسته‌ترین

این عالمان محقق گرگی بود که حتی شاه طهماسب امور کشور را به اختیار وی گذاشت و به تمامی شهرها فرمان فرستاد تا از دستورات او اطاعت کنند. (نک: ص ۱۰۸) در این فصل تاحدی به جایگاه و اندیشه‌های وی در دوره شاه طهماسب پرداخته شده است. دیگر عالم بزرگ این دوره علامه محمدباقر مجلسی (م ۱۰۳۷ ق) بود که از این‌فوتنویین علمای عصر صفوی در دوره شاه سلیمان و شاه سلطان حسین صفوی (حک: ص ۱۱۲۵ - ۱۱۰۵ ق) قلمداد می‌شود. وی نیز از تبار علمای جبل عامل بوده است. در این بخش دو بحث مهم خراج و نماز جمعه در دوره غیبت امام غایب و چگونگی برخورد با این دو امر مهم مورد بررسی قرار گرفته است.

بخش ناسازگاری‌ها و ناهمگامی‌های مهاجران با حکومت صفوی به مخالفت علمای شیعه جبل عامل با حکومت صفویان و موضع آنها در برای این حکومت پرداخته است. در این بخش می‌بینیم که گروهی از این علماء علیرغم فشار در منطقه خود هیچ‌گاه به ایران سفر نکردند که از آن میان از شهید ثانی نام برد و گروه دیگری نیز که به ایران آمدند پس از چندی به نوعی از ایران رفتند که شیخ حسین بن عبد الصمد حاوی یکی از آنان بود و حتی پسر وی شیخ بهانی، عالم بزرگ این دوره علیرغم مقام و منزلت خاصی که داشت از اقامت در ایران ناراضی